

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/804**z dnia 11 maja 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 13 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2016 r. przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego. Skarga zawierała dowody wskazujące na przywóz wymienionego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (2) W dniu 12 listopada 2016 r. Komisja nałożyła rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/1977⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).

2. Dalsze postępowanie

- (3) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), producenci unijni, chińscy producenci eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących przedłożyli pisemne oświadczenia. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (4) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach zmieniła tymczasowe ustalenia.
- (5) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. Kontrola wyrywkowa

- (6) W motywach 7–9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja poprosiła o uwagi dotyczące reprezentatywności jednego z producentów unijnych objętych próbą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1977 z dnia 11 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 305 z 12.11.2016, s. 1).

- (7) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że jeden z producentów unijnych powinien zostać usunięty z próby, ponieważ dostarczone przez niego dane zafałszowałyby ustalenia dla całej branży. Drugi chiński producent eksportujący podkreślił, że przedsiębiorstwo Vallourec było największym przedsiębiorstwem wybranym do próby, zatem pojawiły się wątpliwości, czy próba była reprezentatywna dla przemysłu unijnego. Skarżący twierdził, że chińscy producenci konkurują coraz częściej także w sektorach produktów dostosowanych do indywidualnych potrzeb i produktów wysokiej jakości. Wskazał on również, że produkty oferowane w segmencie ropy naftowej i gazu są wywożone głównie poza terytorium Unii, w związku z czym ta różnica w asortymencie produktów odgrywa jedynie niewielką rolę na rynku unijnym.
- (8) Komisja poprosiła o dodatkowe dane oraz przeprowadziła dalsze wizyty weryfikacyjne na terenie producenta unijnego. Z ustaleń wynika, że producent unijny oferuje szerszą gamę produktów niż pozostali producenci unijni objęci próbą, ale ten szeroki asortyment produktów, w tym rury wykorzystywane w produkcji energii, w segmentach ropy naftowej i gazu, w sektorze budownictwa, wchodził w zakres definicji produktu. Zarówno producenci unijni, jak i chińscy oferują produkty towarowe oraz produkty wysokiej jakości. Ten konkretny producent unijny odpowiada za dużą część produkcji unijnej. Komisja stwierdziła zatem, że wspomniany producent unijny stanowi część przemysłu unijnego i nie ma podstaw do wyłączenia go z próby. Wszelki nieuzasadniony wpływ szczególnego położenia tego przedsiębiorstwa na obraz szkody został zrównoważony za pomocą korekt kosztów i współczynnika korygującego, jak wyjaśniono w motywach 81, 84 i 146.
- (9) Stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących podtrzymało swoje wcześniejsze uwagi przeciwko wszczęciu dochodzenia, w tym swój sprzeciw wobec metody ustalania wstępnej próby przed wszczęciem dochodzenia. Zarzucano również, że złożenie skargi było nieuzasadnione, była ona źle przygotowana oraz opierała się na założeniach, zakres definicji produktu był zbyt szeroki i obejmował bardzo różniące się od siebie produkty, a także że istniało zbyt wiele elementów poufnych.
- (10) Komisja przypomniała, że podczas procedury wstępnego doboru przedsiębiorstw objętych próbą zainteresowane strony mogły składać uwagi. Uwagi chińskiego stowarzyszenia otrzymano dopiero po upływie ostatecznego terminu, na którym to etapie próba została już zatwierdzona. W związku z tym zarzut ten odrzucono. W odniesieniu do innych argumentów Komisja wskazała, że na etapie składania skargi nie było konieczności przedstawiania takich dowodów na istnienie dumpingu i szkody, jakie byłyby konieczne w przypadku wprowadzenia środków. Twierdzenia dotyczące poufnych załączników do skargi zostały przeanalizowane i podtrzymano uzasadnienie dotyczące poufności. Chińskie stowarzyszenie otrzymało jednakże szczegółową odpowiedź na swoje zarzuty dotyczące wszczęcia postępowania.
- (11) Wobec braku innych uwag dotyczących metody kontroli wyrывkowej potwierdzono tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 10–13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Badanie indywidualne

- (12) Jak wspomniano w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, trzech producentów eksportujących, którzy nie zostali włączeni do próby, złożyło wnioski o ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jednak w następstwie opublikowania środków tymczasowych dwóch z nich postanowiło wycofać swój wniosek o badanie indywidualne. Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd. był jedynym producentem eksportującym, który podtrzymał swój pierwotny wniosek o przeprowadzenie badania indywidualnego.

5. Formularze wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych

- (13) Żaden z producentów eksportujących nie złożył formularza wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych podczas dochodzenia. W związku z tym potwierdzono ustalenia zawarte w motywie 15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (14) Oprócz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyt kontrolnych opisanych w motywach 16 i 17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja przesłała skarżącemu i jednemu producentowi unijnemu dodatkowe zapytania w celu przeprowadzenia weryfikacji dotyczących szkody i związku przyczynowego określonych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto jeden chiński producent eksportujący otrzymał kwestionariusz dotyczący badania indywidualnego.

(15) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci eksportujący w ChRL

— Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd. (badanie indywidualne)

b) Producenci unijni

— Vallourec Deutschland GmbH, Niemcy

c) Niepowiązani importerzy

— Edgen Murray GmbH, Austria/Zjednoczone Królestwo

— Meever & Meever BV, Niderlandy

— Cuñado S.A., Hiszpania

7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

(16) Stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących skrytykowało moment rozpoczęcia okresu badanego (2012 r.), twierdząc, że rok 2011 byłby bardziej odpowiedni jako początek okresu badanego. Stowarzyszenie stwierdziło, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Chin do UE zmniejszył się w okresie między 2011 r. (46 657 ton) a 2012 r. (39 195 ton). W rezultacie 2012 r. jako rok referencyjny wykazuje wzrost przywozu w badanym okresie (do 42 539 ton), natomiast 2011 r. jako rok referencyjny wykazałby spadek przywozu z Chin. Stowarzyszenie zwróciło się o dalsze wyjaśnienia dotyczące wyboru 2012 r. jako roku referencyjnego.

(17) Komisja stwierdziła, że w okres badany został ustalony zgodnie ze standardową praktyką. Jak wyjaśniono w motywie 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, okres badany obejmuje pełne trzy lata kalendarzowe poprzedzające okres objęty dochodzeniem. Nie ma podstaw, aby wybrać inny okres. Argument ten został zatem odrzucony. W każdym razie dane zebrane od zainteresowanych stron dotyczyły jedynie okresu badanego. Określenie wskaźników szkody było zatem możliwe tylko w odniesieniu do lat 2012–2015. W związku z tym dane dotyczące wielkości przywozu z Chin od 2011 r. nie pozwoliły Komisji na wyciągnięcie wniosków na temat ogólnego rozwoju sytuacji przemysłu unijnego. Biorąc pod uwagę tendencję spadku rentowności od 2012 r., opisaną w motywach 91–92, włączenie roku 2011 do okresu badanego wykazałoby nawet bardziej niekorzystne zmiany w sytuacji przemysłu unijnego.

(18) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących stwierdzili, że przedstawione w motywie 59 (odpowiadającym motywowi 47 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia) wyjaśnienia Komisji dotyczące różnic w wielkości wywozu nie opierały się na dowodach.

(19) Komisja wyjaśniła, że motyw 59 nie dotyczył wniosku o włączenie roku 2011 do okresu objętego dochodzeniem, ale odnosił się do innej uwagi pewnej zainteresowanej strony, która twierdziła, że pojawiły się niespójności w porównaniu z wcześniejszym dochodzeniem dotyczącym tego samego produktu. Uwagi stowarzyszenia chińskich producentów eksportujących dotyczące okresu objętego dochodzeniem zostały omówione w motywie 17.

(20) Przy braku innych uwag na temat okresu objętego dochodzeniem potwierdzono ustalenia zawarte w motywie 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(21) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że zakres produktu był zbyt szeroki, gdyż obejmuje on rodzaje produktu ze stali stopowej, których koszty i cena znacznie różnią się od kosztów i cen standardowego produktu objętego postępowaniem. Wystąpił on o wyłączenie rodzajów produktu wykonanych ze stali stopowej i wysokostopowej ⁽¹⁾ z zakresu produktu.

⁽¹⁾ Zawartość chromu wynosząca 0,5 % lub więcej, lecz nie więcej niż 7 %; zawartość chromu wynosząca 7 % lub więcej, lecz nie więcej niż 10,5 %. Te rodzaje produktu określono w tabeli PCN jako kategorie 4 i 5 na podstawie pierwszej cyfry numeru kontrolnego produktu.

- (22) Stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących potwierdziło, że zakres produktu obejmuje trzy różne segmenty rynku: a) segment ropy naftowej/gazu ziemnego; b) wytwarzania energii; i c) budownictwa oraz że szkoda powinna zostać oceniona osobno dla każdego z tych segmentów. Stowarzyszenie oznajmiło, że produkt przeznaczony na jeden segment rynku musi spełniać szczegółowe normy przemysłowe i dlatego nie może być oferowany na innym segmencie rynku. Jako dowód tego twierdzenia stowarzyszenie powołało się na stosowaną w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych praktykę, zgodnie z którą prowadzono osobne dochodzenia antydumpingowe odpowiednio w odniesieniu do rur i przewodów rurowych produkowanych dla sektora ropy naftowej/gazu i rur i przewodów rurowych wytwarzanych dla innych sektorów.
- (23) W odniesieniu do tego ostatniego argumentu jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że jej wywóz do Unii obejmował tylko produkty dla sektora budowlanego
- (24) Jeżeli chodzi o pierwsze twierdzenie dotyczące stali stopowej i wysokostopowej, Komisja zauważyła, że definicja produktu objętego postępowaniem obejmuje szeroki wachlarz rodzajów produktu o takich samych lub podobnych podstawowych właściwościach fizycznych i technicznych. Komisja wzięła pod uwagę różnice między rodzajami produktu i zapewniła rzetelne porównanie. Niepowtarzalny numer kontrolny produktu (PCN) został przydzielony do każdego rodzaju produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez chińskich producentów eksportujących oraz każdego produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł unijny. PCN opierał się na głównych właściwościach produktu, w tym przypadku: rodzaju produktu, zewnętrznej średnicy, grubości ścian, chłodzeniu i hartowaniu, długości, krawędzi rury i testowaniu. Rodzaje produktu przywożone z Chin porównano zatem na podstawie PCN z produktami wytwarzanymi i sprzedawanymi przez przemysł unijny, mającymi takie same lub podobne właściwości. W szczególności, na podstawie pierwszej właściwości (rodzaj produktu) podzielono produkty na produkty ze stali niestopowej, stopowej i wysokostopowej. Zatem różnice w kosztach i cenach wynikające z zastosowania stali stopowej oraz wysokostopowej zostały wzięte pod uwagę w porównaniach. Zgodnie z orzecznictwem⁽¹⁾ przy określaniu, czy produkty są na tyle podobne, żeby mogły stanowić część tego samego produktu, należy ocenić, czy mają one takie same właściwości techniczne i fizyczne, te same zastosowania podstawowe i taki sam stosunek jakości do ceny. W tej kwestii należy również ocenić wymiennność tych produktów oraz konkurencję między nimi. Dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje produktu są wykonane ze stali, z wykorzystaniem procesów produkcji wymaganych do wytworzenia rur bez szwu, zatem i podobnych maszyn, tak że producenci mogą zmieniać asortyment wytwarzanych typów produktu w zależności od popytu. W związku z tym, mimo że wszystkie poszczególne rodzaje produktu nie są swoimi bezpośrednimi substytutami, producenci konkurują ze sobą, ubiegając się o zamówienia obejmujące szeroką gamę rodzajów produktu. Ponadto tego rodzaju produkt jest wytwarzany i sprzedawany zarówno przez przemysł unijny, jak i przez chińskich producentów eksportujących stosujących podobną metodę produkcji.
- (25) Jeżeli chodzi o drugi argument dotyczący segmentów rynku, nie przedstawiono uzasadnienia na jakiej podstawie rodzaje produktu oferowane na danym lub innym segmencie rynku powinny zostać wykluczone z zakresu produktu. Nie wyjaśniono również, dlaczego należałoby przeprowadzić odrębną ocenę szkody w odniesieniu do każdego segmentu rynku. Definicja produktu objętego postępowaniem, obejmująca rury i przewody rurowe, bez szwu, o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, nie została zakwestionowana ani po zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu czy podczas wizyt weryfikacyjnych. Jak wyjaśniono w motywie 24, PCN opiera się na podstawowych właściwościach fizycznych i technicznych, a nie na potencjalnym ostatecznym wykorzystaniu lub na segmencie rynku. W każdym razie dochodzenie wykazało, że zarówno chińscy producenci eksportujący, jak i producenci unijni konkurują ze sobą we wszystkich trzech segmentach rynku. Ponadto stawki celne dla każdego chińskiego producenta eksportującego osobno obliczono na podstawie średniej ważonej w podziale na rodzaj produktu. W związku z tym łączna suma należności celnych do zapłacenia pozostałaby identyczna dla danego asortymentu wyrobów. Chociaż na niektóre rodzaje produktów zostałyby nałożone niższe marginesy, a na inne wyższe, suma wszystkich marginesów byłaby równa średniej ważonej dla wszystkich rodzajów produktu.
- (26) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących zakwestionowali również zakres produktu. Twierdzili oni, że z uwagi na różne wymagania w zakresie norm, składu stopu i zastosowań końcowych produkty przeznaczone dla segmentu ropy naftowej i gazu ziemnego różniły się od produktów oferowanych w ramach pozostałych dwóch segmentów i nie mogły być stosowane wymiennie. System PCN rzekomo nie pozwalał na odpowiednie porównanie rodzajów produktów, ponieważ sam zakres produktu nie został odpowiednio zdefiniowany. Jeżeli chodzi o przeniesienie działalności producentów między segmentami rynku, twierdzili oni, że trudności występujące w pozostałych dwóch segmentach rynku były wynikiem działania sił rynkowych i nie były związane z przywozem z Chin. Ponadto postawili zarzut, że przeniesienie działalności producentów unijnych na inne segmenty rynku stanowiło strategię handlową, z którą musiało wiązać się zmniejszenie dochodów ze względu na niższe ceny sprzedaży w tych segmentach w porównaniu z cenami produktów w segmencie ropy naftowej i gazu.
- (27) Komisja odniosła się również do motywu 24, w którym stwierdzono, że niektóre z różnych rodzajów produktu nie są swoimi bezpośrednimi substytutami, zwłaszcza ze względu na różne wymogi pod względem norm i surowców, lecz mają takie same lub podobne podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. Jeśli chodzi o przeniesienie działalności do pozostałych segmentów, w uwagach zainteresowanych stron nie kwestionowano zdolności producentów do przenoszenia się z jednego segmentu do innego. Uwagi potwierdzają zatem ustalenia przedstawione w motywie 24, tzn. że produkty przeznaczone na różne segmenty rynku wytwarzane były przez

(¹) Sprawa C-595/11; Dz.U. C 164 z 8.6.2013, s. 6.

tych samych producentów przy użyciu podobnych maszyn i że producenci mogą zmieniać asortyment wytwarzanych przez siebie towarów. W związku z tym Komisja stwierdziła, że zakres produktu był prawidłowy, a co za tym idzie dokonanie porównania poszczególnych rodzajów produktu było możliwe na podstawie PCN. Komisja doszła więc do wniosku, że argumenty te nie przeczą ustaleniom dochodzenia.

- (28) Komisja stwierdziła zatem, że wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone i potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 19–22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. DUMPING

1. Państwo analogiczne

- (29) Jako odpowiednie państwo analogiczne dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego wybrano Meksyk, jak wspomniano w motywach 24–28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (30) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jedna zainteresowana strona twierdziła, że to Korea Południowa powinna zostać uznana za odpowiednie państwo analogiczne, ponieważ koszty produkcji i proces produkcji w hutach w Korei są znacznie bardziej zbliżone do kosztów i procesu w hutach chińskich. Twierdzono również, że występują znaczące różnice pod względem kosztów i technologii wykorzystywanych w procesie produkcji między niektórymi z chińskich producentów eksportujących a producentem z państwa analogicznego lub producentami unijnymi. Chiński proces produkcji jest rzekomo bardziej zaawansowany i należy dokonać pewnych dostosowań w celu zagwarantowania uczciwego porównania.
- (31) Należy zauważyć, że produkt objęty postępowaniem oferowany jest na rynku niszowym, a zatem stosunkowo niewielka liczba producentów jest w stanie go wytwarzać. Ponadto współpraca z producentami z państwa analogicznego jest dobrowolna. Mimo iż CISA zasugerowała, że Korea Południowa byłaby właściwszym wyborem państwa analogicznego, nie zaproponowała konkretnego producenta koreańskiego skłonnego do współpracy. Należy przypomnieć, że na etapie tymczasowym dochodzenia Komisja zwróciła się do 13 przedsiębiorstw w 8 krajach z wnioskiem o współpracę. Chociaż spółka z Korei Południowej znajdowała się wśród tych przedsiębiorstw, nie odpowiedziała na wniosek. Na podstawie wyszukiwania online oraz informacji umieszczonych na stronach internetowych 41 przedsiębiorstw produkujących wyroby ze stali w Korei Południowej stwierdzono, że jedynie trzy z nich produkowały rury i przewody rurowe bez szwu. Dwa z tych przedsiębiorstw produkowały rury i przewody rurowe o małej średnicy, które nie spełniają definicji produktu objętego postępowaniem, a jedyny producent w Korei Południowej, który wytwarzał produkt objęty postępowaniem, korzystał z technologii produkcji nieporównywalnej do technologii stosowanych najczęściej przez chińskich producentów. Z dowodów zgromadzonych podczas dochodzenia wynika, że w Korei Południowej produkuje się przede wszystkim rury i przewody rurowe bez szwu o małej średnicy, które nie spełniają definicji produktu objętego dochodzeniem, lub korzysta się z technologii produkcji, która jest nieporównywalna z technologią stosowaną przez chińskich producentów do wyrobu produktu objętego postępowaniem. W związku z tym Komisja uznała, że Korea Południowa nie może być uznana za odpowiednie państwo analogiczne.
- (32) Ponadto, mimo że chińscy producenci korzystają z szeregu procesów produkcyjnych, proces produkcyjny, z którego korzysta producent meksykański, jest jednym z procesów stosowanych również przez producentów chińskich. Podobieństwo procesów produkcyjnych stosowanych w Meksyku i Chinach stanowiło dowód na poparcie twierdzenia, że Meksyk jest odpowiednim państwem analogicznym na potrzeby niniejszego dochodzenia.
- (33) Zainteresowana strona nie przedstawiła wystarczających dowodów wyjaśniających i określających liczbowo różnice w kosztach w przypadku korzystania z rzekomo zaawansowanej technologii produkcji oraz z technologii, która stosowana jest w Meksyku. Nie przedstawiła ona żadnych informacji dotyczących kosztów ponoszonych przez konkretnego producenta chińskiego, sektor produkcji w Chinach ani żadnego innego producenta stosującego podobne procesy produkcyjne, które pozwoliłyby Komisji ocenić domniemane różnice pomiędzy technologią wykorzystywaną w Chinach a stosowaną przez współpracującego meksykańskiego producenta oraz ewentualny potencjalny wpływ tych różnic na wybór Meksyku jako państwa analogicznego. Ponadto żaden producent z Korei Południowej nie przystąpił do współpracy. Stwierdzenie to zostało zatem odrzucone. W związku z powyższym Komisja potwierdziła wybór Meksyku jako jedynego dostępnego odpowiedniego państwa analogicznego.
- (34) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący stwierdził, że Komisja zatwierdziła bezkrytycznie Meksyk jako państwo analogiczne tylko dlatego, że taki wybór umożliwił jej ustalenie wysokich marginesów dumpingu.

- (35) To konkretne twierdzenie stanowiło wyłącznie oświadczenie, a zainteresowana strona ani go nie uzasadniła, ani nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że Meksyk nie jest odpowiednim państwem analogicznym. W każdym razie Komisja przypomina, że jeżeli otrzyma ofertę współpracy od jednego producenta eksportującego w państwie o gospodarce rynkowej, jest zobowiązana, na podstawie wyroku *GLS* Trybunału (C-338/10), do wyboru tego państwa. Stwierdzenie to zostało zatem odrzucone.

2. Wartość normalna

- (36) Szczegóły dotyczące obliczenia wartości normalnej przedstawiono w motywach 29–37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (37) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że większość danych, które posłużyły do ustalenia marginesu dumpingu, niepotrzebnie utajniono. W szczególności odniósł się on do faktu nieujawnienia wartości normalnej współpracującego producenta.
- (38) Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje z natury poufne to informacje, których ujawnienie może spowodować: 1) znaczącą przewagę konkurencyjną podmiotu konkurencyjnego; lub 2) negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której osoba przekazująca informacje otrzymała te informacje. Ponieważ dane dotyczące sprzedaży i kosztów są z natury poufne, w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych dane dotyczące zysku, sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych producentów z państwa analogicznego zostały określone procentowo w formie przedziałów, co gwarantuje zachowanie przejrzystości w możliwie jak najszerszym zakresie bez naruszenia ich poufnego charakteru. Producent z państwa analogicznego zwrócił się uzasadnionym wnioskiem o utajnienie danych dotyczących kosztów i sprzedaży, których ujawnienie mogłoby zaszkodzić jego pozycji konkurencyjnej. Ponadto ujawnienie wartości normalnej mogłoby umożliwić jego konkurentom skonstruowanie cen i kosztów producenta z państwa analogicznego. Stwierdzenie to zostało zatem odrzucone.
- (39) Wobec braku innych uwag dotyczących wartości normalnej potwierdzono ustalenia w motywach 29–37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (40) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący, Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd. („Gross”), stwierdził, że Komisja stosowała wyłącznie jedną konstruowaną wartość normalną w odniesieniu do 27 rodzajów produktu wywożonego przez Gross w okresie objętym dochodzeniem, bez rozróżniania poszczególnych rodzajów stali i nie uwzględniając kosztów hartowania i chłodzenia w procesie produkcji. Twierdzenie to opierało się na analizie poszczególnych części dokumentu zawierającego ogólne ustalenia, w ramach której znaczenie tych fragmentów zinterpretowano niezależnie od brzmienia całego dokumentu.
- (41) Komisja przypomniała w związku z tym, że szczegóły dotyczące obliczeń dumpingu przedstawiono w motywach 44–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i wspomniano o nich w motywie 41 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia. W motywie 44 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wspomniano, że Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej w odniesieniu do każdego rodzaju produktu z osobna i nie stosowała w żadnym przypadku jednej wartości normalnej w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu. Rodzaje produktu, które wykorzystano do celów porównania, zostały określone w kwestionariuszach przesłanych producentowi z państwa analogicznego, chińskim producentom eksportującym i producentom unijnym. Gatunek stali, hartowanie i chłodzenie i inne właściwości zostały określone i uwzględnione przy obliczaniu kosztów produkcji i konstruowaniu wartości normalnej odrębnie dla każdego rodzaju produktu; w odniesieniu do każdej z tych właściwości zastosowano odpowiednią korektę. Ponieważ twierdzenie to opierało się na błędnej interpretacji dokumentu zawierającego ustalenia ogólne, zostało ono odrzucone.
- (42) Przedsiębiorstwo Gross stwierdziło również, że Komisja powinna usunąć ze sprzedaży eksportowej te rodzaje produktu, których TAMS, meksykański producent z państwa analogicznego, nie produkuje.
- (43) Praktyka Komisji w następstwie orzeczenia WTO w sprawie „Wspólnoty Europejskie – Ostateczne środki antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali z Chin (1)” polega na tym, że wartość normalną należy obliczyć lub skonstruować w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu wywożonych przez producenta eksportującego. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3. Cena eksportowa

- (44) Ze względu na brak uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 38 i 39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(1) WTO, sprawozdanie Organu Apelacyjnego, AB-2015-7, WT/DS397/AB/RW, 18 stycznia 2016 r.

4. Porównanie

- (45) Szczegóły dotyczące metod zastosowanych w celu porównania wartości normalnej i ceny eksportowej objętych próbą producentów eksportujących zostały przedstawione w motywach 40–43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (46) Należy przypomnieć, że Chiny stosują politykę zwrotu podatku VAT przy wywozie tylko częściowo. W celu zapewnienia, aby wartość normalna była objęta tym samym poziomem opodatkowania co cena eksportowa, w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych obliczono tę wartość, włączając do niej VAT naliczany za wywóz wielkośrednicowych rur i przewodów rurowych bez szwu, który nie został zwrócony chińskim producentom eksportującym. Niepodlegający zwrotowi VAT wynosił 8 % dla wszystkich rodzajów produktu.
- (47) W odniesieniu do tej kwestii skarżący twierdził, że procent zwrotu podatku VAT w Chinach nie był jednakowy dla wszystkich rodzajów produktu. W szczególności, w odniesieniu do rur i przewodów rurowych oferowanych w sektorze wydobywania gazu i ropy naftowej podatek VAT podlegający zwrotowi wynosił 13 %, a w przypadku innych rodzajów produktu – 9 %. Skarżący twierdził, że marginesy dumpingu powinny zostać odpowiednio skorygowane i zwrócił się o potwierdzenie, że VAT faktycznie zapłacono przed jego zwrotem.
- (48) Jako że stawka podatku VAT w Chinach była taka sama dla wszystkich rodzajów produktu i wynosiła 17 %, niepodlegający zwrotowi podatek VAT w odniesieniu do rur i przewodów rurowych stosowanych w sektorze wydobywania gazu i ropy naftowej wynosił zatem 4 %, a w przypadku innych rodzajów produktu – 8 %.
- (49) W związku z tym Komisja dokonała korekt w odniesieniu do przedsiębiorstw, które zgłosiły rzeczywisty zwrot podatku VAT w podziale na realizowane transakcje w swoich odpowiedziach zamieszczonych w kwestionariuszu. Producenci eksportujący, w przypadku których marginesy dumpingu zostały odpowiednio skorygowane, to Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd. i Hengyang Valin MPM Co., Ltd. W wyniku korekty uwzględniającej szczegółowe stawki VAT niepodlegające zwrotowi ustanowione zostały nieco niższe marginesy dumpingu. Marginesy dumpingu dla pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą utrzymano na poziomie tymczasowym.
- (50) Podczas wizyt weryfikacyjnych potwierdzono, że podatek VAT został faktycznie zapłacony przed jego zwrotem.

5. Marginesy dumpingu

- (51) Szczegóły dotyczące obliczania dumpingu przedstawiono w motywach 44–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (52) W odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących dokładniejsze dostosowania podatku VAT do wartości normalnej poskutkowały ustanowieniem następujących ostatecznych marginesów dumpingu, wyrażonych jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd.	45,4
Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd.	103,8
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd.	39,9
Hengyang Valin MPM Co., Ltd.	92,9
Pozostali producenci współpracujący	73,6
Wszyscy inni producenci	103,8

W przypadku jedyne go producenta eksportującego, który wnioskował o indywidualne badanie, Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd., ostateczny margines dumpingu w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia został ustalony na poziomie 66,0 %.

- (53) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący (Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd. („Gross”)) stwierdził, że jego margines dumpingu (66,0 %) nie może być wyższy niż marginesy dumpingu Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd. („Chengde”) i Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd. („Lontrin”), które wyniosły odpowiednio 45,4 % i 39,9 %. Argument ten opierał się na połączeniu dwóch przesłanek: (i) założenia, że wartość normalna zastosowana do obliczenia marginesów dumpingu była taka sama dla trzech eksporterów chińskich; i (ii) faktu, że według chińskich statystyk handlowych na poziomie kodów celnych średnia jednostkowa cena eksportowa Gross była wyższa niż odpowiednie ceny Chengde i Lontrin.

- (54) W odniesieniu do tezy przedstawionej przez Gross Komisja przypominała, że obliczenia marginesu dumpingu nie opierały się na średniej wartości normalnej w odniesieniu do każdego producenta eksportującego, ale na wartości normalnej dla każdego rodzaju produktu wywożonego na rynek unijny przez tego producenta eksportującego. Zatem to asortyment wywożonych produktów miał decydujące znaczenie dla obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu. Jako że wywóz trzech producentów eksportujących nie dotyczył tego samego asortymentu produktów w okresie objętym dochodzeniem, przyjęte przez Gross założenie jest błędne. Jednostkowe ceny eksportowe wykorzystane do obliczenia marginesu dumpingu oparto ponadto na rzeczywistych transakcjach wywozowych, a nie na danych statystycznych. Jednocześnie jednostkowe ceny eksportowe zostały ustalone na poziomie rodzajów produktu, które nie odpowiadały poziomowi kodów celnych, na który powołał się Gross w swoim twierdzeniu. Ponieważ twierdzenie opierało się na błędnych założeniach i niewystarczających faktach, zostało odrzucone. Wskutek wykrycia pewnych błędów pisarskich podczas ponownego obliczania marginesu dumpingu obniżono jednak ostateczny margines dumpingu z 66,0 % do 52,3 %.

D. PRZEMYSŁ UNIJNY

- (55) Wobec braku uwag dotyczących przemysłu unijnego potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 49–51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (56) Uwagi do motywu 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące kontroli wyrywkowej przemysłu unijnego zostały omówione powyżej w związku z uwagami do motywów 7–9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

E. SZKODA

1. Konsumpcja w Unii

- (57) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdzono wnioski zawarte w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Przywóz do Unii z państwa objętego postępowaniem

Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (58) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden chiński producent eksportujący zakwestionował wielkość przywozu w 2012 r. przedstawioną w motywie 54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, twierdząc, że wielkość ta różni się od danych wykorzystanych w dochodzeniu, które zostało wcześniej zakończone i dotyczyło tego samego produktu.
- (59) Komisja wyjaśniła, że skarga w poprzednim dochodzeniu została złożona w grudniu 2012 r. W związku z tym nie przedstawiono w niej wielkości przywozu za cały rok 2012 r., lecz wyłącznie za drugą połowę 2011 r. i pierwszą połowę 2012 r. Dane wykorzystane w motywie 54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych odzwierciedlały dane Eurostatu dotyczące lat 2012–2015. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (60) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących stwierdzili, że w wyjaśnieniach Komisji przedstawionych w motywie 59 nie wzięto pod uwagę złożonego przez nich wniosku dotyczącego wyboru 2011 r. jako bardziej odpowiedniego roku rozpoczęcia okresu objętego dochodzeniem.
- (61) Komisja wyjaśniła, że motyw 59 odnosił się do innego wniosku pochodzącego od innej zainteresowanej strony. Wniosek dotyczący okresu objętego dochodzeniem został omówiony w motywie 17.
- (62) Wobec braku uwag dotyczących wielkości przywozu potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 54 i 55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Ceny przywozu i podcięcie cenowe

- (63) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń odkryto błąd pisarski w odniesieniu do statystyk dotyczących przywozu przedstawionych w motywach 56–58 oraz motywie 105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (64) W związku z tym ustalenia zawarte w motywie 56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały skorygowane w następujący sposób:

w poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu z Chin:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Średnia cena w EUR/tonę	1 096	1 079	1 037	1 099
Wskaźnik (2012 = 100)	100	98	95	100

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat).

- (65) Ustalenia zawarte w motywie 57 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały skorygowane w następujący sposób:

Średnie ceny importowe zostały ustalone na podstawie statystyk importowych Eurostatu. Średnie ceny importowe z Chin w okresie objętym postępowaniem pozostały dość stabilne. Ceny importowe były nieco niższe w roku 2014 niż w latach poprzednich, ale w 2015 r. wzrosły z powrotem do poziomów wyjściowych.

- (66) Ustalenia zawarte w motywie 58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały również skorygowane w następujący sposób:

Średnie ceny importowe zależą jednak od asortymentu produktów, w szczególności gatunku stali, co nie jest widoczne w statystykach handlowych. Chociaż średnia cena sprzedaży eksportowej wszystkich chińskich producentów eksportujących wynosiła w okresie objętym dochodzeniem 1 099 EUR/tonę, średnia cena sprzedaży eksportowej chińskich producentów eksportujących objętych próbą wynosiła 1 102 EUR/tonę, wahając się od 946 EUR/tonę do 1 444 EUR/tonę.

- (67) Wobec braku innych uwag dotyczących cen importowych potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 56–59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w motywach 64–66.

- (68) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden chiński producent eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących zwrócili się o bardziej szczegółowe uzasadnienie usunięcia dwóch właściwości z numerów kontrolnych produktu (PCN) w celu ustalenia podcięcia cenowego i marginesu szkody. Twierdzili oni, że rezultatem usunięcia tych dwóch właściwości mogło być ustanowienie marginesu szkody na nieuzasadnionym wysokim poziomie. Poprosili oni również o przedstawienie wyjaśnień dlaczego PCN 214NN oraz 215NN wywozonych z Chin nie odpowiadały sprzedaży producentów unijnych.

- (69) Zgodnie z informacjami przekazanymi producentom eksportującym w ramach ujawnienia tymczasowych ustaleń Komisja wyjaśniła, że znalezienie odpowiedniego dopasowania przy wykorzystaniu pełnego PCN obejmującego siedem właściwości nie było możliwe. PCN został uproszczony przez usunięcie właściwości produktu dotyczących „hartowania i chłodzenia” i „testowania”. W wyniku tego uproszczenia na etapie tymczasowym dochodzenia 62 % do 99 % wywozu dokonywanego przez objętych próbą chińskich producentów eksportujących dopasowano do rodzajów produktu sprzedawanych w Unii przez przemysł unijny. Wbrew postawionemu zarzutowi, wyższy wskaźnik dopasowania zagwarantował, że ustaleń dotyczących szkody dokonano na reprezentatywnej podstawie, a nie w oparciu o kilka transakcji. W odpowiedzi na wnioski ze strony chińskich producentów eksportujących Komisja dostosowała metodę porównawczą. Ceny przywozu pozostałych rodzajów produktu niesprzedawanych przez przemysł unijny porównano ze skonstruowaną unijną ceną sprzedaży, którą oparto na średniej cenie sprzedaży w Unii grupy najbardziej zbliżonych rodzajów produktu, tj. tych produktów, które posiadają tę samą pierwszą właściwość PCN. W rezultacie 100 % wywozu chińskich producentów eksportujących objętych próbą dopasowano do sprzedaży w Unii. Marginesy podcięcia wahały się od 15,2 % do 29,1 %.

- (70) W odniesieniu do poszczególnych PCN Komisja wyjaśniła, że powodem braku dopasowania sprzedaży eksportowej na etapie tymczasowym był brak sprzedaży w Unii tego rodzaju produktu o grubości ścianki powyżej 30 mm. Na ostatecznym etapie również te rodzaje produktu zostały uwzględnione w porównaniu cen przeprowadzonym zgodnie z dostosowaną metodą wyjaśnioną powyżej.

- (71) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący złożył wniosek o dalsze wyjaśnienia dotyczące jego indywidualnego marginesu szkody w porównaniu z innymi chińskimi producentami eksportującymi, w oparciu o porównanie statystyk celnych. Po drugie, wspomniany producent eksportujący zakwestionował również uproszczenie kodu PCN za pomocą usunięcia dwóch właściwości, twierdząc, że takie uproszczenie było nieuzasadnione i mogło prowadzić do porównania na różnych poziomach. Złożył on wniosek, by Komisja, zamiast uproszczenia, dokonała dostosowania ze względu na fizyczne właściwości w odniesieniu do hartowania i chłodzenia dla niektórych rodzajów produktu oferowanych przez tego producenta poprzez

usunięcie średniego kosztu hartowania i chłodzenia z ceny sprzedaży po zaniżonych cenach. Po trzecie, ten sam producent stwierdził, że ceny sprzedaży przemysłu unijnego nie miały logicznego uzasadnienia w odniesieniu do długości i grubości ścian produktu. Po czwarte, przedsiębiorstwo to wniosło także o wyjaśnienia co do podstawy skonstruowanej ceny sprzedaży w Unii ustalonej w odniesieniu do rodzajów produktu, w przypadku których nie stwierdzono sprzedaży w Unii.

- (72) Jeśli chodzi o pierwszy argument, Komisja wyjaśniła, że porównania cen dokonywane są na podstawie każdego rodzaju produktu. W związku z tym wynik niekoniecznie odpowiada strukturze średnich cen na poziomie kodów celnych, ponieważ asortymenty produktów w ramach tego samego kodeksu celnego nie są takie same dla dwóch różnych producentów eksportujących. Jeśli chodzi o drugi argument, Komisja przyjęła wniosek dotyczący dostosowania. W związku z tym margines szkody dla tego producenta eksportującego został ponownie obliczony w odniesieniu do rodzajów produktu objętych wnioskiem. Stwierdzono, że hartowanie i chłodzenie dotyczy mniej niż 5 % wielkości sprzedaży w Unii produktów objętych postępowaniem. W oparciu o dostępne dane ustalono, że koszt hartowania i chłodzenia wynosił 30–60 EUR/tonę. Wpływ dostosowania wysokości marginesu szkody chińskiego producenta eksportującego był niższy niż 0,2 %. W odniesieniu do trzeciego argumentu dotyczącego struktury cen Komisja wyjaśniła, że średnie ceny sprzedaży w Unii ustalono na podstawie zweryfikowanych danych dotyczących transakcji objętych próbą producentów unijnych. Ceny zależą od konkretnych warunków rynkowych w momencie przeprowadzania każdej transakcji. Po czwarte, jeśli chodzi o podstawy skonstruowanej ceny sprzedaży, Komisja wyjaśniła, że zgodnie z informacjami przedstawionymi w dokumentach zawierających ustalenia, jednostkową cenę sprzedaży obliczono jako średnią cenę sprzedaży w Unii rodzajów produktu posiadających tę samą pierwszą właściwość PCN.
- (73) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń drugi chiński producent eksportujący zakwestionował skonstruowaną cenę sprzedaży w Unii. Twierdził on, że zamiast konstruowania ceny sprzedaży w Unii na podstawie średniej ceny sprzedaży w Unii wszystkich produktów z tej samej kategorii, jak wyjaśniono w motywie 69, cena sprzedaży w Unii powinna być ustalona jako średnia cena sprzedaży w Unii tylko tych rodzajów produktu, które były wywożone przez danego chińskiego producenta eksportującego.
- (74) Komisja podkreśliła, że metoda taka prowadziłaby do ustalenia różnych cen sprzedaży w Unii dla tego samego PCN, w zależności od asortymentu produktu oferowanego przez każdego z poszczególnych producentów eksportujących. W związku z tym taka metoda nie zapewnia równego traktowania wszystkich chińskich producentów eksportujących. Ustalenia oparte na mniejszej liczbie rodzajów produktu byłyby ponadto mniej reprezentatywne niż ustalenia na podstawie wszystkich rodzajów produktu sprzedawanych w Unii. Argument ten został zatem odrzucony.
- (75) Chiński producent eksportujący zakwestionował wykorzystanie cen sprzedaży w Unii w celu obliczenia podcięcia cenowego w motywie 60 i obliczenia poziomu usuwającego szkodę w motywach 138–140 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdził on, że metoda ta jest błędna, ponieważ średni wynik dla przemysłu unijnego prawdopodobnie nie odpowiada dokładnie poszczególnym zyskom w odniesieniu do każdego PCN. Argumentował, że porównania należało natomiast dokonać na podstawie kosztów.
- (76) Komisja zauważyła, że zastosowanie kosztów zamiast cen przemysłu unijnego, o co wnioskował chiński producent eksportujący, prowadziłoby do porównania mniej odpowiadającego stanowi faktycznemu. Wynika to z faktu, że porównanie w oparciu o koszty nie mogłoby zostać dostosowane do poziomu handlu, ponieważ poziom handlu może być wzięty pod uwagę tylko w przypadku pominięcia pewnych określonych transakcji sprzedaży, tj. sprzedaży bezpośredniej użytkownikom końcowym. Obliczanie w oparciu o koszty opierałoby się natomiast na kosztach produkcji, a co za tym idzie, wymagałoby zgrupowania wszystkich produktów razem. Przywóz z Chin odbywa się za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych. Bezpośrednia sprzedaż użytkownikom końcowym wiąże się zwykle z dodatkowymi wymogami określonymi przez użytkownika, jak wyjaśniono w motywie 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Obliczenia opierające się na kosztach prowadziłyby zatem do porównania różnych rodzajów transakcji i produktów ze sobą. W związku z tym wbrew przedstawionemu twierdzeniu, uwzględnienie poziomu handlu prowadziło do ustalenia niższych marginesów szkody, ponieważ wysokie koszty sprzedaży bezpośredniej użytkownikom końcowym nie zostały uwzględnione w obliczeniach.
- (77) Skarżący zakwestionował wyłączenie sprzedaży bezpośredniej użytkownikom końcowym w motywie 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdził on, że chociaż sprzedaż chińskich produktów odbywa się rzeczywiście za pośrednictwem dystrybutorów, obejmuje ona również produkty zindywidualizowane oraz produkty wysokiej jakości. Skarżący uważa, że nie ma zatem żadnego powodu, aby wykluczyć z porównania sprzedaż bezpośrednią użytkownikom końcowym.
- (78) Komisja zauważyła, że zarówno przemysł unijny, jak i chińscy eksporterzy sprzedają głównie za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych. W związku z tym Komisja uznała, że porównanie cen na tym samym poziomie handlu, opisane w motywach 60 i 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jest najbardziej dokładną dostępną metodą służącą porównaniu cen przywozu z Chin z najbardziej podobnymi do nich transakcjami sprzedaży w Unii.

- (79) W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 60–62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (80) W motywach 8 i 107 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zwrócono uwagę na wysokie koszty jednego z producentów unijnych objętych próbą. Tę kwestię zbadano dokładniej po wprowadzeniu środków tymczasowych.
- (81) Po pierwsze, we wskaźniku rentowności sprzedaży w Unii nie uwzględniono nadzwyczajnych odpisów jednego z producentów unijnych. Nadzwyczajne odpisy w rocznych sprawozdaniach finansowych były związane z utratą wartości niektórych aktywów, wynikającą ze spadku wielkości sprzedaży w segmencie ropy naftowej i gazu ziemnego poza Unią. Wyniosły one ogółem około 1 400 mln EUR dla grupy w latach 2014–2015. Część odpisów miała wpływ na wartość aktywów produkcyjnych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w Europie i została zaksięgowana jako koszty produkcji. Ta część odpisów spowodowała, że sprzedaż w Unii wydawała się mniej rentowna niż miałyby to miejsce w przypadku zwykłej struktury kosztów sprzedaży w Unii. Kwota odpisana nie została zatem uwzględniona w kosztach sprzedaży w Unii. W związku z tym średni koszt sprzedaży w Unii był niższy o 60–80 EUR/tonę w 2014 i 2015 r.
- (82) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący złożył wniosek o wyjaśnienie, czy Komisja zbadała kwoty odpisane wszystkich czterech producentów unijnych objętych próbą i w jaki sposób uwzględniono je w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (83) Komisja wyjaśniła, że uwzględniono regularne kwoty odpisane wszystkich czterech producentów unijnych objętych próbą. W tych przypadkach, w których aktywa zostały użyte do wytworzenia innych produktów niż produkt objęty postępowaniem, za koszt produktu objętego postępowaniem uznano jedynie część łącznej kwoty odpisanej odpowiadającą wielkości udziału produktu objętego postępowaniem. Korekta, którą wyjaśniono w motywie 81, nie zmieniła wpływu regularnej kwoty odpisanej. Dotyczyła ona jedynie nadzwyczajnych odpisów jednego z producentów unijnych w latach 2014 i 2015.
- (84) Po drugie, koszty stałe związane z niewykorzystanymi zdolnościami produkcyjnymi tego producenta unijnego objętego próbą zostały pominięte w ramach obliczania rentowności sprzedaży w Unii. W latach 2012–2015 producenci utracili znaczną część sprzedaży (20–40 %) (głównie produkty przeznaczone na wywóz). Zdolność produkcyjna nie została obniżona w celu odzwierciedlenia tych strat, lecz pozostała gotowa do użycia, gdy zapotrzebowanie ponownie wzrosło. W związku z tym koszty tej rezerwy zdolności produkcyjnej nie zostały uwzględnione w kosztach sprzedaży w Unii.
- (85) Komisja oceniła, czy uzasadnione byłoby dokonanie takiej samej korekty także w przypadku pozostałych producentów unijnych objętych próbą. Uznała ona, że pozostali producenci unijni również utracili część sprzedaży eksportowej, choć w mniejszym stopniu, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilnego poziomu zdolności produkcyjnej. W celu zapewnienia spójności Komisja dokonała takiej samej korekty kosztów wszystkich producentów unijnych objętych próbą, co miało jednak tylko niewielki wpływ (nieprzekraczający 0,5 punktu procentowego marginesu szkody).
- (86) W związku z tym średni koszt sprzedaży w Unii był niższy o 30–100 EUR/tonę w 2014 i 2015 r.
- (87) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący zwrócił się o bardziej szczegółowe informacje dotyczące dostosowań kosztów, ich podziału oraz wpływu korekty. Po drugie, twierdził on, że opublikowane sprawozdania finansowe jednego producenta unijnego objętego próbą wykazały, że wyniki finansowe różniły się od kosztów i rentowności przedstawionych w dokumencie zawierającym ostateczne ustalenia.
- (88) Co się tyczy ujawnienia korekty kosztów, Komisja zwróciła uwagę na fakt, że całkowity wpływ z tytułu korekty kosztów z lat 2014 i 2015 został ujawniony w motywie 86. Komisja wyjaśniła, że w korekcie kosztów uwzględniono wszystkie koszty stałe, w tym koszty pośrednie, pośrednie koszty pracy, amortyzacji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Ze względu na fakt, że dane dotyczące kosztów poszczególnych producentów unijnych są ważne z handlowego punktu widzenia i ich ujawnienie może mieć wpływ na działalność tych producentów, Komisja nie mogła ujawnić szczegółowego zestawienia kosztów. Komisja przedstawiła natomiast zakres ich wpływu. Jeśli chodzi o drugi argument, Komisja wskazała, że opublikowane sprawozdania finansowe dotyczyły wyników całej grupy i wszystkich produktów. Natomiast wyniki dochodzenia dotyczyły w szczególności sprzedaży w Unii produktu objętego postępowaniem. Dane dotyczące rentowności i kosztów pochodzące z dwóch źródeł są zatem odmienne, ponieważ nie odnoszą się do tego samego zakresu działalności.
- (89) W korektach zmniejszono udział kosztów pośrednich przydzielonych do sprzedaży w Unii, a co za tym idzie, straty w zakresie sprzedaży w Unii w 2014 i 2015 r.

- (90) W wyniku korekt kosztów Komisja zmieniła ustalenia przedstawione w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w następujący sposób:

W tym samym okresie koszty przemysłu unijnego utrzymywały się na stałym poziomie, gdy usunięto wpływ kosztów nadzwyczajnych i rezerwowych zdolności produkcyjnych. Koszty stałe w połączeniu z obniżającymi się cenami sprzedaży spowodowały straty przemysłu począwszy od roku 2013.

	2012	2013	2014	OD (2015)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii klientom niepowiązanym	1 839	1 679	1 773	1 584
Wskaźnik (2012 = 100)	100	91	96	86
Koszt jednostkowy sprzedawanych towarów (EUR/tonę)	1 733	1 713	1 942	1 873
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	112	108
Koszt jednostkowy sprzedawanych towarów (EUR/tonę) po korekcie kosztów	1 733	1 713	1 830	1 704
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	106	98

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (91) Ponadto Komisja zmieniła ustalenia przedstawione w motywie 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w następujący sposób:

W okresie badanym przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji producentów unijnych oraz ich zdolność do pozyskiwania kapitału rozwijały się w następujący sposób:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	+ 5,7	- 2,0	- 9,5	- 18,3
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży) po korektach kosztów	+ 5,7	- 2,0	- 3,2	- 7,6
Przepływy pieniężne (w EUR)	9 480 887	8 224 523	14 894	3 814 661
Inwestycje (w EUR)	2 522 406	5 241 449	2 642 167	2 465 992
Wskaźnik (2012 = 100)	100	208	105	98
Zwrot z inwestycji (%)	16,6	- 6,2	- 27,7	- 53,6

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (92) Wreszcie Komisja zmieniła ustalenia przedstawione w motywie 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w następujący sposób:

Jak przedstawiono powyżej, w okresie badanym produkcja przemysłu unijnego uległa zmniejszeniu, co pociągnęło za sobą ograniczenie zatrudnienia. Przemysł unijny doznał zmniejszenia wielkości sprzedaży i udziału w rynku, a przywóz z Chin spowodował podcięcie cen unijnych, a tym samym presję cenową. W rezultacie ceny sprzedaży uległy obniżeniu. Co istotniejsze, przemysł zaczął przynosić straty: w okresie badanym doszło do pogorszenia rentowności, a najgorszy wynik odnotowano w okresie objętym dochodzeniem.

- (93) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący zwrócił się o dalsze wyjaśnienia w sprawie ustalania wskaźników szkody w sytuacjach, gdy ta sama linia produkcyjna może być również wykorzystywana do produkcji rur o mniejszej średnicy, jak określono w motywach od 68–70 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (94) Komisja wyjaśniła, że wykorzystanie zdolności produkcyjnych zostało ustalone na podstawie wykorzystania całkowitych mocy produkcyjnych dla wszystkich produktów wytwarzanych na tych samych liniach produkcyjnych. W przypadku wszystkich pozostałych wskaźników szkody uwzględniono tylko produkt objęty postępowaniem.
- (95) Skarżący stwierdził, że za istotny należało uznać wpływ dumpingu przedstawiony w motywie 76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wniósł on także o wyjaśnienia dotyczące wniosku, że dumping nie został wcześniej stwierdzony, przedstawionego w motywie 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (96) Komisja wyjaśniła, że w związku z wysokimi marginesami dumpingu i znaczącą wielkością i udziałem w rynku oraz znacznie niższymi cenami przywozu z Chin, wielkość marginesu dumpingu stanowi czynnik szkody wywierający wpływ na przemysł unijny zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto Komisja wyjaśniła, że motyw 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych odnosi się do faktu, że Komisja wcześniej nie ustaliła istnienia dumpingu w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w okresie badanym. Poprzednie dochodzenie zostało wszczęte w 2013 r., a następnie zakończone bez stwierdzenia, że dumping miał miejsce w okresie objętym dochodzeniem lub wcześniej.
- (97) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jeden chiński producent eksportujący zakwestionował ustalenia przedstawione w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w szczególności przyczyny wzrostu średnich kosztów sprzedawanych towarów o 8 % w okresie badanym, a w przypadku gdy wzrost ten spowodowany był wyłącznie wzrostem kosztów jednego producenta unijnego, czy odzwierciedlał on szkodę dla całego przemysłu unijnego.
- (98) Komisja zauważyła, że po zastosowaniu korekt kosztów wyjaśnionych w motywach 81 i 84 średni koszt sprzedawanych towarów pozostał zasadniczo stabilny w okresie badanym. W tym samym czasie średnie ceny sprzedaży w Unii spadły o 14 %, jak wskazano w motywach 78 i 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Doprowadziło to do strat przemysłu unijnego począwszy od 2013 r. Należy zatem stwierdzić, że cały przemysł unijny poniósł szkodę w wyniku spadku cen sprzedaży.
- (99) Stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących zwróciło się z wnioskiem o dalsze wyjaśnienia dotyczące kosztów pracy przedstawionych w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz wpływu kosztów pośrednich na wyniki przemysłu unijnego.
- (100) Komisja wyjaśniła, że łączna liczba pracowników zmniejszyła się o 13 % w okresie badanym, jak wskazano w motywie 75 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a średni koszt pracy w przeliczeniu na jednego pracownika zmniejszył się o 8 %, jak wskazano w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ten spadek średniego kosztu pracy na pracownika jest częściowo rezultatem cięć wynagrodzeń, a po części wynika ze spadku liczby przepracowanych godzin. Mniejsza liczba przepracowanych godzin na jednego pracownika jest również odzwierciedlona w średnich wynikach pracy każdego pracownika, który to wskaźnik zmniejszył się o 13 %, jak wskazano w motywie 75 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W rezultacie całkowity wpływ kosztów pracy za tonę był zasadniczo stabilny w okresie badanym, nie można więc uznać, że stanowił znaczący czynnik dla stwierdzenia szkody.
- (101) Wobec braku innych uwag dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego, a także po wprowadzeniu zmian w motywach 79, 80 i 88, potwierdzono pozostałe wnioski zawarte w motywach 63–89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (102) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących stwierdziło, że zgodnie z motywem 56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych poziom cen przywozu z Chin do Unii był najwyższy w roku 2014, a pojawienie się wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego w tym samym roku nie jest bezpośrednio powiązane z tendencjami w zakresie przywozu z Chin.

- (103) Stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących zakwestionowało także ustalenia przedstawione w motywie 94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Stowarzyszenie zakwestionowało istnienie związku przyczynowego pomiędzy przywozem z Chin i stratami poniesionymi przez przemysł unijny. Po pierwsze, przedstawiono argument, że trudności przemysłu unijnego rozpoczęły się długo przed 2013 r., na co wskazuje złożenie wcześniejszej skargi antydumpingowej w 2012 r. Po drugie, wzrost przywozu z Chin nie może być uznany za znaczny. Po trzecie, nie wyjaśniono wpływu spadku przywozu z Chin w 2013 r. Po czwarte, analiza szkody nie powinna skupiać się na jednym konkretnym roku. Po piąte, ceny przemysłu unijnego wzrosły w 2014 r., pomimo zwiększenia przywozu z Chin. Ogólnie rzecz biorąc, stowarzyszenie utrzymywało, że straty przemysłu unijnego zmieniały się na tyle często w czasie, że niemożliwe jest, by miały one bezpośredni związek z wielkością przywozu z Chin. Szkoda dla przemysłu unijnego musiała być zatem spowodowana innymi czynnikami niż przywóz z Chin.
- (104) Stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących twierdziło również, że analiza szkody powinna być zostać przeprowadzona oddzielnie dla każdego z trzech segmentów w odniesieniu do zakresu produktu (segment ropy naftowej i gazu ziemnego, wytwarzania energii i przemysłu mechanicznego/budownictwa). W przeciwnym razie różnice między cenami i produktami rzekomo nie pozwalały na dokonanie właściwego porównania. W szczególności przywóz z Chin ukierunkowany był głównie na przemysł mechaniczny i budownictwo, a producenci unijni oferowali swoje produkty głównie w segmentach ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wytwarzania energii.
- (105) Chiński producent eksportujący stwierdził, że według statystyk handlowych średnie ceny przywozu z Chin utrzymywały się na stabilnym poziomie w okresie badanym. Zatem podcięcie cenowe przez przywóz z Chin nie mogło być przyczyną spadku wielkości sprzedaży przemysłu unijnego.
- (106) Ten sam producent eksportujący zakwestionował również ceny przywozu z Chin i innych krajów przedstawione w motywie 105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wskazał on, że niskie średnie ceny przywozu z Chin nie odzwierciedlają wyższych cen chińskich producentów eksportujących objętych próbą.
- (107) Komisja zgodziła się, że wszystkie wskaźniki szkody nie wykazują corocznej korelacji z trendami dotyczącymi przywozu z Chin. Wpływ taki jest jednak opóźniony z roku na rok, ponieważ ceny i stosunki biznesowe dostosowują się do zwiększonej nieuczciwej konkurencji. Ponieważ przywóz z Chin odbywa się za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych, dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych wykazało, że istnieje znaczny odstęp czasowy między momentem zamawiania produktów z Chin a ich dostawą do użytkownika końcowego, wynikający z czasu produkcji, transportu, gospodarowania zasobami na poziomie przedsiębiorstwa i ostatecznej dostawy. Ogólny wpływ przywozu po niskich cenach można zatem wyłącznie zaobserwować w całym okresie badanym. Żadna ze stron nie zakwestionowała ustaleń przedstawionych w motywie 62 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że przywozu z Chin na rynek unijny dokonywano po cenach powodujących znaczne podcięcie cen unijnych. Nie zakwestionowano również, że przywóz z Chin wzrósł w wartościach bezwzględnych w okresie badanym, w sytuacji spadku konsumpcji w Unii, co doprowadziło do jeszcze większego wzrostu w kategoriach względnych.
- (108) Jeśli chodzi o segmenty rynku, Komisja wskazała, że istotne różnice między rodzajami produktu są odzwierciedlone w numerze kontrolnym produktu (PCN), który gwarantuje, że porównywane ze sobą są jedynie porównywalne produkty. Kluczowe właściwości segmentów rozróżniane są za pomocą PCN: stal stopowa i wysokostopowa (w sektorze wytwarzania energii), stal niestopowa (segment budownictwa) oraz konkretne kategorie produktów, takie jak rury przewodowe, rury okładzinowe, przewody rurowe i rury płuczkowe (segment ropy naftowej i gazu). Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 25, nawet jeśli dla każdego segmentu ustalono by odrębne marginesy szkody, łączna kwota opłat celnych należnych w przypadku danego asortymentu produktów nadal byłaby identyczna.
- (109) Jeśli chodzi o statystyki handlowe, Komisja zauważyła, że nie uwzględniono w nich asortymentu produktów, jak wyjaśniono w motywie 58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Średnie ceny mogą zatem dotyczyć różnych produktów w różnych latach. Natomiast przedstawione w motywie 62 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych podcięcie cenowe wynoszące od 15,1 % do 30,2 % zostało ustalone przez porównanie cen tych samych rodzajów produktu, a nie ogólnych średnich wartości. W związku z tym różne asortymenty produktów chińskich producentów eksportujących objętych próbą zostały wzięte pod uwagę podczas ustalania ich indywidualnych marginesów szkody.
- (110) Zatem potwierdzono wnioski zawarte w motywach 91–95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wpływ innych czynników

- (111) Zgodnie z motywem 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja prowadziła dalsze dochodzenie dotyczące przyczyn, które doprowadziły do znacznego spadku rentowności przemysłu unijnego.

Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (112) Jak określono w motywie 98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, skarżący przedstawił dane, z których wynika, że światowe zużycie rur i przewodów rurowych bez szwu zmniejszyło się o ponad 10 % w okresie badanym. Ten spadek odnotowano przede wszystkim w regionach produkujących ropę naftową z uwagi na zastój w wydobywaniu ropy i gazu spowodowany niskimi cenami ropy. Natomiast segment wytwarzania energii i segment przemysłu maszynowego nie zostały bezpośrednio dotknięte trudnościami branży ropy naftowej i gazu, ale jednak odczuły ich pośredni wpływ. Według przemysłu unijnego ze względu na brak zapotrzebowania ze strony segmentu ropy naftowej i gazu producenci starali się sprzedawać swoje wyroby w pozostałych segmentach, co prowadziło do zwiększenia presji konkurencyjnej również w tych segmentach.
- (113) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych chińscy producenci eksportujący i ich stowarzyszenie złożyli wniosek o dostarczenie danych dotyczących wywozu przemysłu unijnego, w celu uzupełnienia wartości procentowych przedstawionych w motywie 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdzili oni również, że słabe wyniki w zakresie wywozu, w szczególności w segmencie ropy naftowej i gazu ziemnego, były przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny. Argumentowali, że spadek sprzedaży miał o wiele bardziej znaczący wpływ niż stosunkowo niewielki wzrost przywozu z Chin do Unii. Zasugerowali również, że przyczyną strat poniesionych przez przemysł unijny jest spadek wydajności w wyniku spadku wielkości produkcji.
- (114) Poniżej Komisja podała wymagane dane dotyczące wielkości wywozu:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wywóz przemysłu unijnego (w tonach)	188 730	194 744	192 027	130 367
Wskaźnik (2012 = 100)	100	103	102	69

- (115) Jak wynika z danych, wywóz przemysłu unijnego spadł w okresie badanym o 31 %. Spadek wywozu był zatem większy niż globalne zmniejszenie konsumpcji. Jak wspomniano w motywie 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, również sprzedaż w Unii zmniejszyła się podczas okresu badanego, zatem udział wywozu stanowił nadal jej znaczny odsetek, wynosząc 56 % łącznej wielkości sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem. Potwierdzono pozostałe ustalenia przedstawione w motywach 96 i 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (116) Komisja stwierdziła, że spadek sprzedaży eksportowej miał negatywny wpływ na sytuację finansową przemysłu unijnego i przyczynił się do powstania szkody. Spadek wielkości sprzedaży doprowadził do zmniejszenia wykorzystania zdolności produkcyjnych, a tym samym zwiększenia negatywnego wpływu ogólnych kosztów na łączną sprzedaż, również sprzedaż unijną. Słabe wyniki eksportowe były więc czynnikiem przyczyniającym się do szkody poniesionej przez przemysł unijny ze względu na zwiększenie kosztów sprzedaży w Unii. Z uwagi na korekty kosztów producentów unijnych wyjaśnione w motywach 81 i 84 wpływ tej przyczyny został w znacznym stopniu wyłączony z obliczania marginesu szkody. W zakresie, w jakim wpływ ten nie został całkowicie usunięty za pomocą korekt, jego skutki dla obliczania marginesu szkody są wyłącznie znikome.
- (117) Wyniki eksportowe nie wyjaśniają szkody będącej skutkiem wzrostu przywozu z Chin po cenach podcinających ceny unijne oraz ciągłego spadku cen w Unii. W sytuacji braku przywozu towarów po cenach dumpingowych producenci unijni mogliby sprzedawać swoje produkty na rynku unijnym po cenach niewyrządzających szkody. Wyniki eksportowe nie przeczą więc istnieniu związku przyczynowego między przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

Sprzedaż stronom powiązanym

- (118) Wobec braku uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 99 i 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Przywóz z państw trzecich i zmniejszenie konsumpcji ze względu na kryzys w sektorze naftowym i gazowym

- (119) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń chiński producent eksportujący stwierdził, że wzrost przywozu z Chin w okresie badanym wynosił 3 344 ton. Jednocześnie konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 18 212 ton, a przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 9 711 ton, z czego przywóz z Japonii wzrósł o 3 535 ton. Wskazał on, że wszystkie te czynniki miały większy wpływ niż wzrost przywozu z Chin.
- (120) Komisja zgodziła się, że ograniczenie konsumpcji i wzrost przywozu z innych państw trzecich mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny przez zmniejszenie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego.
- (121) Jednakże czynniki te nie wyjaśniają wzrostu przywozu z Chin po cenach skutkujących podcięciem unijnych cen. Przywóz z Chin wzrósł w czasie malejącej konsumpcji w Unii. W szczególności, jak wskazano w motywach 101–105 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ceny przywozu z innych państw były wyższe od cen przywozu z Chin, ich średnie ceny wzrosły w badanym okresie, a ich udział w rynku pozostał niewielki. Wielkość przywozu z państw trzecich nie mogła zatem spowodować spadku cen sprzedaży przemysłu unijnego. Tym samym szkoda spowodowana przez przywóz z państw trzecich, zarówno w odniesieniu do cen jak i wielkości sprzedaży, miałaby charakter marginalny. Czynniki te nie przeczą zatem istnieniu związku przyczynowego między przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. W każdym razie, w zakresie, w jakim czynniki te miały wpływ większy niż marginalny wpływ, zostały one odzwierciedlone w korekcie dotyczącej niewykorzystanych zdolności produkcyjnych w motywach 84 i 85.
- (122) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący zakwestionował dane statystyczne dotyczące handlu przedstawione w motywie 105 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, twierdząc, że cena za tonę produktu była wyjątkowo wysoka w przypadku przywozu z państw innych niż Chiny i Japonia. Chiński producent eksportujący postawił zarzut, że główną przyczyną wysokich średnich cen było zaniżenie zgłaszanych ilości przywozu. W związku z tym twierdził on, że ustalony związek przyczynowy nie odpowiadał rzeczywistości, ponieważ nie uwzględniono w nim rzekomo większego przywozu i niższych cen przywozu z państw trzecich.
- (123) Komisja wyjaśniła, że dane przedstawione w motywie 105 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych opierały się na powszechnie dostępnych danych Eurostatu. Komisja uzupełniła dane w postaci kompleksowej tabeli zawierającej również szczegółowe dane dotyczące przywozu z USA oraz przywozu ze wszystkich państw innych niż Chiny, Japonia i Stany Zjednoczone. Poprawiła ona również błędy pisarskie wykryte po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. W związku z tym ustalenia zawarte w motywie 105 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały skorygowane w następujący sposób:

Na podstawie powyższego stwierdza się, że wpływ tego przywozu nie był na tyle znaczący, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem chińskim a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

Państwo		2012	2013	2014	OD (2015)
Chiny	Wielkość (w tonach)	39 195	35 337	41 590	42 539
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	106	109
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (w %)	22,2	20,6	26,8	26,8
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	93	121	121
	Średnia cena (w EUR/tonę)	1 096	1 079	1 037	1 099
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	98	95	100

Państwo		2012	2013	2014	OD (2015)
Japonia	Wielkość (w tonach)	2 222	8 922	3 690	5 757
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	402	166	259
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (w %)	1,3	5,2	2,4	3,6
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	414	166	259
	Średnia cena (w EUR/tonę)	2 146	1 700	2 779	1 143
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	79	130	53
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Chin	Wielkość (w tonach)	5 313	16 308	18 387	15 024
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	307	346	283
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (w %)	3,0	9,5	11,9	9,5
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	316	394	315
	Średnia cena (w EUR/tonę)	2 717	2 060	2 889	4 073
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	76	106	150
Stany Zjednoczone	Wielkość (w tonach)	1 179	2 591	3 867	2 392
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	220	328	203
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (w %)	0,7	1,5	2,5	1,5
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	227	374	226
	Średnia cena (w EUR/tonę)	3 360	2 514	2 695	15 421
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	75	80	459
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Chin, Japonii i USA	Wielkość (w tonach)	1 915	4 795	10 830	6 875
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	250	566	359
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (w %)	1,1	2,8	7,0	4,3
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	258	645	400
	Średnia cena (w EUR/tonę)	2 983	2 485	2 996	2 557
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	83	100	86

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat).

- (124) Dane statystyczne dotyczące przywozu wskazały na fakt, że w OD przywóz z USA charakteryzował się szczególnie wysoką ceną jednostkową. Ceny importowe pozostałych państw trzecich były w dużej mierze zbliżone do cen unijnych i utrzymywały się na stabilnym poziomie. W związku z tym wysokie średnie ceny importowe odzwierciedlały zróżnicowanie cen przywozu z USA. Komisja zauważyła, że nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że statystyki dotyczące przywozu były błędne. W każdym razie, biorąc pod uwagę stosunkowo wysokie ceny przywozu z USA również w poprzednich latach oraz ich niewielki udział w rynku, nawet jeśli doszłoby do błędów w statystykach dotyczących USA, zgodnie z zarzutem ze strony chińskiego producenta eksportującego, nie zmieniłoby to ustaleń zawartych w motywie 121, że przywóz z państw trzecich nie spowodował zerwania związku przyczynowego pomiędzy przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (125) Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 101–106 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

Różnice w kosztach i marżach zysku w przemyśle unijnym

- (126) Zgodnie z motywami 107–110 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja dokładniej zbadała sytuację jednego z producentów unijnych.
- (127) Średnie koszty tego producenta unijnego były rzeczywiście wyższe od kosztów innych producentów unijnych. Można to jednak wytłumaczyć oferowaną przez niego szerszą gamą produktów, której brak w asortymencie pozostałych producentów unijnych, w tym większym odsetkiem produktów z droższej stali stopowej i wysokostopowej. Ten producent unijny sprzedaje również zindywidualizowane produkty odbiorcom końcowym, a nie dystrybutorom. Taka sprzedaż oznacza zazwyczaj wyższe ceny.
- (128) Producent unijny wykazał, że niektórzy chińscy producenci eksportujący uzyskali wymagane certyfikaty jakości w celu sprzedaży swoich produktów do zastosowań o kluczowym znaczeniu w Unii, w związku z czym konkurowali również w segmencie produktów wysokiej jakości w Unii w ramach tych samych projektów co producent unijny, wywierając presję na jego ceny sprzedaży w Unii.
- (129) W okresie badanym wielkość produkcji tego producenta unijnego spadała szybciej niż miało to miejsce w przypadku pozostałych producentów unijnych, zwłaszcza w odniesieniu do wywozu, co doprowadziło do zwiększenia znaczenia kosztów stałych. Zastosowano nadzwyczajne odpisy amortyzacyjne w celu odzwierciedlenia trudności na rynkach ropy i gazu. Rentowność sprzedaży w Unii została również dotknięta spadkiem cen sprzedaży w Unii.
- (130) Mimo że część strat producenta unijnego była spowodowana zmniejszeniem wielkości sprzedaży i będącym jego skutkiem niskim wykorzystaniem zdolności produkcyjnych, Komisja ustaliła również, że część jego strat finansowych wynikała ze spadku cen na rynku unijnym. W związku z tym istnieje związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin, podcinającym ceny unijne, a szkodą poniesioną przez producenta unijnego. Szczegółowe koszty producenta unijnego w latach 2014–2015 nie przeczą istnieniu tego związku przyczynowego mającego wpływ na unijne ceny sprzedaży.
- (131) Jak wyjaśniono w motywach 81, 84, 85, 90 i 91, dokonano korekty kosztów tego producenta unijnego i ponownie obliczono rentowność sprzedaży w Unii. Korekta ta w dużym stopniu ograniczyła wpływ sprzedaży eksportowej i odpisów amortyzacyjnych związanych ze szczególną sytuacją na rynku ropy naftowej i gazu. W przypadku gdy korekta kosztów nie usunęłaby całkowicie tego wpływu, jakiegokolwiek potencjalne skutki dla marginesu szkody byłyby znikome. Nawet po przeprowadzeniu korekty kosztów podcięcie cen miało negatywny wpływ na rentowność producenta unijnego, obniżając jego ceny sprzedaży w Unii.

Przesunięcie działalności producentów unijnych na produkty o niższych cenach

- (132) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, jak wyjaśniono w motywie 26, jeden chiński producent eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących postawili zarzut, że trudności przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży w innych segmentach niż sektor ropy naftowej i gazu nie były związane z przywozem z Chin, lecz były wynikiem działania sił rynkowych. Strony te twierdziły również, że producenci unijni zdecydowali o wyborze strategii handlowej polegającej na przeniesieniu działalności z segmentu ropy naftowej i gazu do segmentów produktów o niższych cenach, czego wynikiem były negatywne tendencje w zakresie rentowności.
- (133) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin spowodował podcięcie cen unijnych w zakresie produktu jako całości, a nie tylko w segmencie ropy i gazu. W związku z tym szkoda spowodowana przywozem z Chin nie wystąpiła jedynie w jednym konkretnym segmencie rynku. Jeżeli przywóz towarów po cenach dumpingowych podcinających ceny unijne nie miałby miejsca, przemysł unijny byłby w stanie sprzedawać po wyższych cenach we wszystkich segmentach, niezależnie od decyzji handlowych unijnych producentów. W zakresie, w jakim decyzja o przekierowaniu produkcji na inne segmenty była źródłem szkody, wynikała ona z wyników eksportowych oraz zmniejszenia konsumpcji, które oceniono powyżej wraz z innymi potencjalnymi czynnikami powodującymi szkodę; uznano, że czynniki te nie powodują zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

Ocena łączna innych czynników, co do których stwierdzono, że przyczyniają się do szkody

- (134) Komisja stwierdziła, że inne przyczyny szkody, ocenione zarówno oddzielnie, jak i łącznie, nie spowodowały zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Wynika to z faktu, że przywóz towarów po cenach dumpingowych był wyraźną przyczyną powstania szkody ze względu na podcięcie cen unijnych prowadzące do spadku cen sprzedaży na rynku unijnym.
- (135) Inne przyczyny szkody nie były natomiast związane z podcięciem unijnych cen sprzedaży i ich skumulowany wpływ miał charakter marginalny. Szkada spowodowana spadkiem wielkości sprzedaży nie była związana z cenami w Unii i po przeprowadzeniu korekt kosztów producentów unijnych jej wpływ był co najwyżej marginalny. Przywóz z państw trzecich był niewielki i charakteryzował się o wysokim i wzrastającym poziomem cen. W związku z tym nie spowodował on spadku cen, a jego wpływ, jeżeli w ogóle zaistniał, był znikomy. Specyficzna struktura kosztów jednego producenta unijnego została uwzględniona poprzez dokonanie korekt kosztów, a jej wpływ po dokonaniu tych korekt był najwyżej marginalny.
- (136) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący twierdził, że poziom płac i kosztów ogólnych w Chinach był niższy niż w Unii, co tłumaczy niższy poziom chińskich cen w stosunku do cen unijnych. Twierdził on, że podcięcie cenowe było normalnym zjawiskiem i porównywanie cen unijnych i cen importowych było nieuczciwe.
- (137) Komisja wskazała, że cła antydumpingowe są nakładane wyłącznie w sytuacji, gdy ceny sprzedaży eksportowej są niższe od wartości normalnej. Argumenty dotyczące ogólnie niższych kosztów nie mają zatem zastosowania.
- (138) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inny chiński producent eksportujący oraz stowarzyszenie chińskich producentów eksportujących zakwestionowali ustalenia dotyczące związku przyczynowego. Twierdzili oni, że przywóz z Chin nie stanowi wyjaśnienia różnicowania rentowności przemysłu unijnego. Postawili zarzut, że szkoda dla przemysłu unijnego powstała z innych przyczyn niż przywóz z Chin. Argumentowali również, że korekty kosztów nie mogą zastąpić analizy związku przyczynowego.
- (139) Komisja zauważyła, że korekty kosztów określiły rzeczywiste koszty przemysłu unijnego, jak wyjaśniono w motywach 81, 84, 85 i 86. Po drugie, Komisja zauważyła, że argumenty przytoczone po ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie podważały ustalenia, że przywóz z Chin wzrósł w okresie badanym, w sytuacji spadku konsumpcji w Unii. Nie podważono również twierdzenia, że przywóz z Chin skutkował podcięciem cen unijnych, powodując tym samym szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę innych czynników, które przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł unijny w motywach 111–135. Łączna analiza możliwości przypisania w odniesieniu do innych czynników przedstawionych w motywach 134 i 135 wykazała, że te czynniki, analizowane zarówno oddzielnie, jak i łącznie, nie skutkowały zerwaniem związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin podcinającym ceny unijne a szkodą poniesioną przez przemysł unijny, oraz że przywózowi towarów po cenach dumpingowych nie przypisano szkody spowodowanej innymi czynnikami. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (140) Dlatego nawet po ocenie skumulowanego wpływu innych czynników potencjalnie przyczyniających się do powstania szkody, związek przyczynowy między dumpingiem a szkodą nie uległ zerwaniu. Wobec tego wnioski sformułowane w motywie 115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

G. INTERES UNII

- (141) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden chiński producent eksportujący nie zgodził się z wnioskami zawartymi w motywie 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi istnieje kilka alternatywnych źródeł dostaw. Twierdzenie to nie zostało jednak uzasadnione. Ustalenia poczynione w toku dochodzenia wskazują, że większość niepowiązanych importerów ma już inne źródło dostaw.
- (142) Twierdzenie to zostało zatem odrzucone i potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 116–132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (143) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden chiński producent eksportujący twierdził, że docelowego zysku w wysokości + 5,7 % zastosowanego w celu określenia poziomu usuwającego szkodę, jak wskazano w motywie 137 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie osiągnięto w normalnych warunkach konkurencji. Jednakże argument ten nie został poparty dowodami i nie określono w nim, jaką metodę lub stopę zysku należało zastosować. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (144) Skarżący twierdził, że odpowiedni poziom docelowego zysku powinien wynosić + 15 %, ponieważ przywóz z Chin był obecny na rynku unijnym już w 2012 r. Zaproponował on wykorzystanie danych dotyczących zysku z lat poprzedzających 2012 r. w celu uzasadnienia takiego poziomu.
- (145) Komisja zauważyła, że metoda ustalania tymczasowego zysku docelowego na podstawie danych z 2012 r. została zaproponowana w skardze, oraz że poziom ustalono na podstawie zweryfikowanych danych producentów unijnych. Producenci unijni nie dostarczyli danych dotyczących zysków z lat poprzedzających rok 2012 r., które można byłoby zweryfikować. Przedstawione zastrzeżenie zostało zatem odrzucone i potwierdzono ustalenia zawarte w motywach 134–137 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w odniesieniu do metody ustalania zysku docelowego na podstawie roku 2012.
- (146) Na etapie tymczasowym dochodzenia średnią rentowność determinowały w dużym stopniu drogie produkty, ponieważ obliczenia opierały się na wartości sprzedaży. Większość sprzedaży w Unii oraz przywozu z Chin obejmuje jednak produkty o niskich cenach. W związku z tym metoda oparta na wartości sprzedaży wyolbrzymia znaczenie drogich produktów w porównaniu z ich rzeczywistym udziałem w rynku unijnym. Z tych powodów w celu obliczenia poziomu usuwającego szkodę udział poszczególnych producentów unijnych został obliczony na podstawie ich udziału w wielkości sprzedaży, a nie wartości sprzedaży.
- (147) Średnia ważona rentowność kształtowała się następująco:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Średnia rentowność przemysłu unijnego, z uwzględnieniem wielkości sprzedaży w Unii (%)	+ 4,7	– 0,9	– 4,0	– 3,9

- (148) Zatem zysk za 2012 r. skorygowano z + 5,7 % do + 4,7 %. W związku z tym docelowy zysk został ustalony na poziomie + 4,7 %.
- (149) Wazona rentowność przemysłu unijnego w OD, jak i zysk docelowy wykorzystywane są do obliczenia cen niewyrządzających szkody, zgodnie z motywami 139 i 140 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (150) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden chiński producent eksportujący zakwestionował obliczenie docelowej ceny jednostkowej. Twierdził on, że docelowe ceny jednostkowe powinny być o 4,7 % wyższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego, natomiast w ujawnieniu ostatecznych ustaleń różnica między tymi dwoma cenami wynosiła 9 %.
- (151) Komisja wyjaśniła, że na różnicę między ceną sprzedaży w Unii i docelową ceną jednostkową składa się średnia strata (– 3,9 %) oraz docelowy zysk (+ 4,7 %). Wartości te są obliczane na podstawie cen sprzedaży w Unii, jak wyjaśniono w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Te same kwoty doprowadziły do różnicy wynoszącej 9 %, w przypadku przedstawienia ich jako odsetka wartości importowych CIF.
- (152) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń drugi chiński producent eksportujący odniósł się do rocznych sprawozdań jednego z producentów unijnych objętych próbą i stwierdził, że producent unijny osiągał zyski w 2014 r. i mimo strat w 2015 r. jego działalność można by uznać za rentowną, jeżeli przeprowadzona zostałaby korekta kosztów obejmująca wykluczenie utraty wartości aktywów, zmniejszenie kosztu sprzedawanych towarów zgodnie z danymi dotyczącymi sprzedaży oraz ograniczenie kosztów sprzedaży, kosztów administracyjnych i ogólnych zgodnie z danymi dotyczącymi sprzedaży. Na tej podstawie chiński producent eksportujący twierdził, że przemysł unijny odnotował zyski w latach 2013–2015 i w związku z tym obliczenie marginesu szkody nie powinno obejmować żadnego zysku docelowego ani też uwzględniać strat poniesionych przez przemysł unijny.

- (153) Komisja zauważyła, że wyniki finansowe w rocznych sprawozdaniach finansowych dotyczyły wyników całej grupy i wszystkich produktów, podczas gdy ustalenia dochodzenia dotyczyły w szczególności sprzedaży w Unii produktu objętego postępowaniem. W związku z tym rentowność sprzedaży w Unii produktu objętego postępowaniem nie mogła zostać obliczona na podstawie opublikowanych sprawozdań finansowych, ponieważ nie odnoszą się one do tego samego zakresu działalności.
- (154) Uwagi dotyczące metody ustalania poziomu usunięcia szkody zostały omówione w motywach 75–78. Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 138–141 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Środki ostateczne

- (155) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem zgodnie z zasadą niższego cła przewidzianą w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu. Kwota cel powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (156) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody (w %)	Margines dumpingu (w %)	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego (w %)
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd.	29,2	45,4	29,2
Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd.	54,9	103,8	54,9
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd.	44,6	39,9	39,9
Hengyang Valin MPM Co., Ltd.	48,2	92,9	48,2
Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd.	41,4	52,3	41,4
Pozostali producenci współpracujący	45,6	73,6	45,6
Wszyscy inni producenci	54,9	103,8	54,9

- (157) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Te stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, niewymienione wyraźnie w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (158) Przedsiębiorstwo może wnioskować o stosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego, jeśli później zmieni swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (159) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególnie środki gwarantujące stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w poniższym art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(160) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

(161) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.

(162) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do przywozu niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, obecnie objętych kodami CN 7304 19 90, ex 7304 29 90, 7304 39 98 i 7304 59 99 (kod TARIC 7304 29 90 90) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nakłada się ostateczne cło antydumpingowe.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd.	29,2	C171
Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd.	54,9	C172
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd.	39,9	C173
Hengyang Valin MPM Co., Ltd.	48,2	C174
Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd.	41,4	C204
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	45,6	C998
Wszyscy inni producenci	54,9	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwie, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązują należności celne mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw. Wymóg ten nie ma zastosowania do kwoty zabezpieczonej w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na mocy rozporządzenia (UE) 2016/1977.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

W przypadku gdy jakikolwiek producent eksportujący z Chin dostarczy Komisji przekonywujące dowody, potwierdzające, że:

- (i) nie dokonywał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Chin w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2015 r.);
- (ii) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- (iii) faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem, albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem;

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do wykazu w załączniku.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/1977 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej nieobjęci próbą:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tianjin Pipe Manufacturing Co., Ltd.	C998
Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd.	C998
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	C998
Wuxi SP. Steel Tube Manufacturing Co., Ltd.	C998
Zhangjiagang Tubes China Co., Ltd.	C998
TianJin TianGang Special Petroleum Pipe Manufacture Co., Ltd.	C998
Shandong Zhongzheng Steel Pipe Manufacturing Co., Ltd.	C998